

«GAME OVER» ΔΙΑ ΧΕΙΡΟΣ ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Υπόσχεται να φωτίσει την Οδύσσεια που οδήγησε στο... Καστελόριζο

Εξι χρόνια μετά την υπογραφή του πρώτου Μνημονίου ο πρώην ΥΠΟΙΚ δίνει στο βιβλίο, που κυκλοφορεί ανήμερα της «επετείου», τη δική του εκδοχή για τα γεγονότα, χαρακτηρίζοντας την αρχική συμφωνία «λάθος συνταγή», καθώς δεν προέβλεπε τίποτα για την αναδιάρθρωση του χρέους

ΤΗΣ ΦΩΦΗΣ ΓΙΩΤΑΚΗ
fofig@pegasus.gr

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ, έξι χρόνια μετά το πρωθυπουργικό διάγγελμα στο Καστελόριζο και την προσφυγή της Ελλάδας στον μηχανισμό οικονομικής στήριξης που έφερε τα πάνω κάτω στη ζωή όλων των Ελλήνων, αν δεν αποκαλύπτει μόνο αλήθειες, τουλάχιστον ξεκινά να ξετυλίγει το κουβάρι.

Σίγουρα η επιλογή της 23ης Απριλίου του 2016, ημέρα κυκλοφορίας του βιβλίου «Game Over - Η αλήθεια για την κρίση», δεν έγινε τυχαία από τον συγγραφέα του, Γιώργο Παπακωνσταντίνου. «Πρέπει να ειπωθεί η ιστορία», λέει στους συνομιλητές του ο πρώην υπουργός Οικονομικών, ένας από τους βασικούς πρωταγωνιστές της ελληνικής κρίσης, που υπό τον τότε πρωθυπουργό Γιώργο Παπανδρέου έλαβε και υπέγραψε «σημαδιακές» αποφάσεις για την πορεία της ελληνικής οικονομίας. Περσίμενε έξι χρόνια, πέρασε ο ίδιος δεκάδες περιπέτειες, που δεν ήθελε να αποτυώσει στο βιβλίο της προσωπικής του μαρτυρίας, πριν συμπληρώσει όλο το κάδρο με βάση το πλαίσιο που είχε σχεδιάσει.

«Είναι μια προσωπική μαρτυρία με καταγιστικό ρυθμό, είναι η αληθινή ιστορία της κρίσης, πέρα από μύθους, συνωμοσίες και εικασίες, γραμμένη με στόχο να συμβάλει στην τόσο απαραίτητη σήμερα αυτογνωσία, με αποκαλύψεις άγνωστων πτυχών απ' όσα συζητήθηκαν και αποφασίστηκαν με ξένους ηγέτες και διεθνείς οικονομικούς παράγοντες», υποστηρίζουν οι υπεύθυνοι των Εκδόσεων Παπαδόπουλος.

Όλοι γνώριζαν. Σύμφωνα με πληροφορίες του «Εθνους της Κυριακής», που θα παρουσιάσει αποσπάσματα του βιβλίου την επόμενη Κυριακή, ο κ. Παπακωνσταντίνου κλείνει την αφήγησή του με τα γεγονότα του περασμένου Σεπτεμβρίου, δηλαδή με την υπογραφή του νέου Μνημονίου και την προσφυγή στις κάλπες.

Γιατί; Διότι ο πρώην υπουργός, που κατηγορήθηκε για τις αποφάσεις του όσο λίγοι πολιτικοί των τελευταίων δεκαετιών, πιστεύει ότι έτσι θα τεκμηριώσει γιατί ενήργησε με συγκεκριμένο τρόπο το 2010, τις ημέρες πριν και μετά το Καστελόριζο.

Κατ' αρχάς μέσα από τις σελίδες του βιβλίου μιλά ανοιχτά για τον... Τιτανικό και πως εκτιμούσε ότι θα τον αποφύγει, επιρρίπτει ευθύνες στην ΕΕ και τις ΗΠΑ



«Πρέπει να ειπωθεί η ιστορία», επαναλαμβάνει στους συνομιλητές του ο πρώην υπουργός Οικονομικών, ένας από τους βασικούς πρωταγωνιστές της ελληνικής κρίσης.

» **Ο κ. Παπακωνσταντίνου επιρρίπτει ευθύνες στην ΕΕ και στις ΗΠΑ για τη μη αναδιάρθρωση του χρέους στο πρώτο Μνημόνιο και αποκαλύπτει πως όλοι γνώριζαν ότι «δεν βγαίνει»**

για τη μη αναδιάρθρωση του χρέους στο πρώτο Μνημόνιο, αποκαλύπτει πως όλοι γνώριζαν ότι το πρώτο Μνημόνιο δεν βγαίνει, και ότι «είχε χαρακτηριστικά τιμωρητικά», καθώς και ότι «η κυβέρνηση Παπανδρέου γνώριζε τις επιφυλάξεις του ΔΝΤ για τη δυναμική του χρέους». «Η συζήτηση αυτή "κόπηκε μαχαίρι"», τονίζει ο κ. Παπακωνσταντίνου και εξηγεί (στον Σκάι) τότε: Όταν «μας διεμνύθη από όλες τις ευρωπαϊκές χώρες, εξαιρετικά έντονα, αλλά και από τις ΗΠΑ πως ό,τι και να συμφωνηθεί, δεν υπάρχει περίπτωση σε αυτήν τη φάση να συζητήσουμε στιδήποτε έχει να κάνει με απομείωση του χρέους».

«Απαγορευμένο» χρέος. Η φράση «αναδιάρθρωση του χρέους» ήταν απαγορευμένη στις συνεδριάσεις του Eurogroup. Σύμφωνα με τον πρώην υπουργό, «την πρώτη φορά που αναφέρθηκε, από την ολλανδική αντιπροσωπεία ο (τότε πρόεδρος της ΕΚΤ) κ. Τρισέ απείλησε πως θα φύγει». Ο κ. Παπακωνσταντίνου αφήνει στην αφήγησή του σοβαρές αιχμές για το ΔΝΤ λέγοντας:

«Όλοι γνώριζαν τον Φεβρουάριο του 2011 πως ο στόχος για έσοδα από ιδιωτικοποιήσεις 50 δισεκατομμυρίων ευρώ δεν ήταν ρεαλιστικός. Είναι μια απόφαση που έρχεται από το ΔΝΤ, στην οποία εμείς αντιδράμε και λέμε είναι πάρα πολύ μεγάλο, δεν είναι ρεαλιστικό και η πρόταση αυτή έρχεται, γιατί το ΔΝΤ βλέπει το θέμα της βιωσιμότητας

και λέει ότι εφόσον αποκλείεται αυτήν τη στιγμή να υπάρξει μια μετακύλιση ή αναδιάρθρωση του χρέους, πρέπει να δείξουμε στις αγορές ότι μέσα σε ένα εύλογο χρονικό διάστημα από πώληση δημόσιων περιουσιακών στοιχείων θα μπορέσει να μειωθεί το χρέος 50 δισ., 20 μονάδες του ΑΕΠ. Αν καταφέρουμε να το κάνουμε αυτό, θα καθουχάσει τις αγορές. Αρα κι εδώ το Ταμείο έρχεται, προτείνει κάτι το οποίο δεν είναι ρεαλιστικό και το ξέραμε όλοι μας, απλώς ελπίζαμε ότι αυτό θα αγοράσει λίγο χρόνο ως προς τις αγορές».

Μία εκ των βασικών παραδοχών του Γ. Παπακωνσταντίνου στο βιβλίο είναι πως «το πρώτο Μνημόνιο είχε λάθος συνταγή αλλά και επαχθείς όρους, χωρίς κανένα μέτρο για το χρέος. Καταλήξαμε όχι απλώς σε ένα πρόγραμμα που δεν είχε απομείωση χρέους, είτε με κούρεμα είτε με μετακύλιση σε μεταγενέστερο χρόνο των λήξεων των ομολόγων, αλλά όλοι ήξεραν ότι είχε χαρακτηριστικά τιμωρητικά».

ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΤΟ ΠΙΣΤΕΥΕ

Ο Γιώργος Παπακωνσταντίνου υποστηρίζει στο βιβλίο του πως ο Ολι Ρεν είχε παραδεχτεί πως «δεν υπάρχει περίπτωση η Ελλάδα να αποπληρώσει, το ξέρουμε, αλλά οι χώρες λένε ότι αυτή τη στιγμή το μόνο που περνάει από τα κοινοβούλια τους είναι αυτό το πρόγραμμα, το άλλο θα το χειριστούμε στον δρόμο».



Το εξώφυλλο του βιβλίου.

Στην κουζίνα με τον Στρος Καν

Ο λόγος που ο συγγραφέας επιχείρησε με μυθιστορηματικό τρόπο να αποδώσει τα της προσωπικής του μαρτυρίας, όπως λέει, αφορά στην πρόθεσή του να προσεγγίσει το ευρύτερο κοινό και όχι μόνο τους οικονομολόγους. Περιγράφει μία σκηνή που έλαβε χώρα σε μια κουζίνα εστιατορίου του Νταβός. Εκεί έγινε η μυστική συνάντηση του Γιώργου Παπανδρέου με τον Στρος Καν παρουσία του Γιώργου Παπακωνσταντίνου.

Το ραντεβού με τον τότε διοικητή του Ταμείου 2010, προετοιμάστηκε με πάσα μυστικότητα, καθώς «οποιαδήποτε δημόσια παρουσία των τριών μας και καταγραφή, την επόμενη μέρα θα είχε γίνει πρωτοσέλιδο».

Το σκληρό ΔΝΤ. Για τη στάση της Γερμανίας και της Γαλλίας τονίζει πως η λογική να μην μπει το Ταμείο στην κρίση της Ευρωζώνης υπήρξε μέχρι τον Απρίλιο του 2010. «Τη λογική αυτή θυμάμαι να μας τη μεταφέρει ο Σαρκοζί, στη συνάντηση που είχαμε μαζί του τον Απρίλιο». Και δύο εβδομάδες μετά, επιμένει ο κ. Παπακωνσταντίνου, «οι Γερμανοί, οι οποίοι μέχρι εκείνη τη στιγμή έλεγαν το ίδιο ακριβώς, στο Eurogroup, και συγκεκριμένα η Ανγκελα Μέρκελ αποφάσισε πως ο μόνος τρόπος για να περάσει από τη γερμανική Βουλή, κάτι το οποίο μέχρι τότε ξόρκιζε, την ανάγκη δηλαδή να βοηθήσει μια χώρα με χρήματα, ο μόνος τρόπος να παύσει τον γερμανικό λαό, ήταν να δώσει τη σιγουριά ότι υπάρχει κάποιος ο οποίος θα είναι σκληρός σε αυτήν την ιστορία, και ο μόνος σκληρός της παρέας θα ήταν το ΔΝΤ».